

Romaniuk Krystyna

Urodziła się 18 maja 1930 r. w Starej Wsi pow. Bychawa, woj. lubelskie. Szkołę podstawową ukończyła w Starej Wsi. W czasie okupacji uczęszczała na komplety Tajnego Nauczania, potem kontynuowała naukę w gimnazjach w Bychawie i Zakrzowku. Maturę zdała w 1948 roku w Liceum Wacławy Arciszowej w Lublinie. Po maturze rozpoczęła studia na Wydziale Weterynaryjnym UMCS w Lublinie. Dyplom lekarza weterynarii otrzymała w 1953 roku. Po studiach w tym samym roku podjęła pracę w ówczesnym Zakładzie Higieny bydgoskiego Oddziału Instytutu Weterynarii w Puławach, początkowo jako asystent w Zakładzie Parazytologii Zwierząt, a po od 1954 r. jako kierownik Pracowni Parazytologicznej. Po krótkiej pracy w ZHW, który powstał na bazie Wydziału Rozpoznawczego IW powróciła w 1960 r. do pracy w Instytucie na stanowisko adiunkta w Zakładzie Higieny, gdzie zajmowała się sprawami gruźlicy. Jej zainteresowania skierowały się w stronę badań wyników śródskórnych testów w kierunku tbc i porównywania ich z wynikami serologicznymi i zamianami anatomo - patologicznymi. W roku 1963 uzyskała tytuł doktora nauk weterynaryjnych na Wydziale Weterynaryjnym WSR w Lublinie broniąc pracy na temat „Związek odczynów śródskórnych z zmianami anatomo - patologicznymi przy gruźlicy u bydła”. W dalszej swojej pracy badawczej zainteresowała się schorzeniami gruczołu mlekowego krów. W swoich badaniach wniosła do nauki dotyczącej zapaleń wymienia zagadnienie fagocytozy leukocytów jako metody rozpoznawania wczesnych stanów zapalnych wymion. Badania te po wielu zastrzeżeniach naukowców zostały wkrótce docenione przez zachodnich i amerykańskich uczonych, którzy potwierdzili wyniki badań dr Krystyny Romaniuk. Stały się one podstawą do dalszych badań nad leukocytami mleka - komórkami somatycznymi, a metoda znalazła swoje znaczące miejsce w badaniach naukowych i w praktyce weterynaryjnej

W bydgoskim Oddziale IW w Puławach dr Krystyna Romaniuk pracowała do roku 1990 r. tj. do czasu przejścia na emeryturę.

Dr Krystyna Romaniuk była autorką oraz współautorką 40 publikacji naukowych. W roku 1985 została odznaczona odznaką Ministra Rolnictwa „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”.

Zmarła 3 stycznia 2023 r. Została pochowana na cmentarzu przy ul. Tańskich w Bydgoszczy.

Źródło: Materiały udostępnione przez K. Romaniuk, oprac. R.T.

Nasze kontakty utrwaliły się poprzez Jej członkostwo w Kole Seniorów Lekarzy Weterynarii. Na kameralnych spotkaniach w Izbie Lekarsko – Weterynaryjnej w ciekawy interesujący sposób przedstawiała historię swojej Rodziny z okresu przed i powojennego, ukazywała na tym przykładzie zaangażowanie społeczne i wartości patriotyczne. Przybliżyła nam także realia pracy lekarzy weterynarii, oraz pracy nad badaniami naukowymi w czasach narzuconej krajowi władzy komunistycznej. Kiedy upływ czasu nie pozwalał Jej na takie spotkania, kontynuowaliśmy je w wąskim gronie. Jej poglądy i wypowiedzi były zawsze powiązane z troską o dobro Polski.

Pani Doktor! To dzisiejsze nasze spotkanie jest ostatnim z ziemskich kontaktów. Zapamiętamy - bo myślę, że w tym gronie jest więcej osób, które miały z Panią bezpośredni

kontakt; Pani postać, Pani wypowiedzi i poglądy. Te kontakty, spotkania, rozmowy to nie był stracony czas.

Fragment mowy pogrzebowej wygłoszonej przez Prezesa KS Ryszarda Tyborskiego.